

РЕШЕНИЕ

№ 2610

гр. София, 17.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 27.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4823** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № 1/37/1 от 08. 021. 2013 г., издаден от началник отдел „Последващ контрол” на Митница С., потвърден с Решение № 162 / 12. 04. 2013 г. на Директора на Агенция „Митници”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че неправилно са определени задълженията, като не са отчетени естествените фири. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен. Претендира разноските по делото. Представя писмени бележки.

Ответникът - Директора на Агенция „Митници”, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № РД-15-241 от 21. 09. 2012 г., връчена на 28. 09. 2012 г., издадена от началника на Митница С. /с компетентност определена по чл. 104, ал. 3 от ЗАДС , е възложено извършването на ревизия на [фирма], [населено

място], за определяне на задълженията на дружеството за акциз, за периодите 01. 09. 2008 г. – 31. 12. 2011 г. Ревизията е повторна, във връзка с отменително Решение № 482 / 05. 09. 2012 г. на Директора на Агенция „Митници” и е следвало да бъде извършена до 28. 12. 2012 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 1/29/1 от 10. 01. 2013 г., връчен на управителя на дружеството на 14. 01. 2013 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № РД 14-7 от 14. 01. 2013 г. на началника на Митница С., е определен Д. Д., за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма], [населено място].

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № 1/37/1 от 08. 02. 2013 г., връчен на управителя на дружеството на 20. 02. 2013 г.

С жалба вх. № П-47-0023 от 01. 03. 2013 г., е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 162 / 12. 04. 2013 г. на директора на Агенция „Митници”, ревизионния акт е потвърден.

С жалба, вх. № 4414/113 от 29. 04. 2013 г., е обжалван РА и по съдебен ред.

С оспорения в настоящото съдебно производство Ревизионен акт 1/37/1 от 08. 02. 2013 г., издаден от началник отдел „Последващ контрол” на Митница С., на [фирма], [населено място] са установени задължения за акциз в размер на 1536,99 лв. и лихви за просрочие в размер на 197,30 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок (макар и да няма данни, кога е връчено решението на решаващия орган, същото е издадено на 12. 04. 2013 г., а жалбата е пусната чрез пощенски оператор на 26. 04. 2013 г.), подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия.

По делото няма спор, че жалбоподателя [фирма], [населено място] притежава Удостоверение № BG0031000C0005 / 29. 01. 2007 г. за извършване на сделки с въглища. Безспорно е също така, че през ревизирия период: 01. 09. 2008 г. – 31. 12. 2011 г., дружеството е подавало акцизни данъчни декларации в законоустановените срокове, както и че през ревизирия период, дружеството не е извършвало инвентаризация на активи.

С протокол № 24831/1 от 23. 01. 2012 г. на Митница С., е констатирано наличието на липси на акцизни стоки, както следва: каменни въглища – 99,504 тона; брикети – 28,755 тона; кафяви въглища -0,355 тона и въглища на прах – 0,250 тона.

Със заповед № 5 от 29. 09. 2011 г. на управителя на [фирма], е наредено извършването на инвентаризация на активите, намиращи се в акцизния склад на дружеството.

С инвентаризационен опис от 02. 10. 2011 г. са посочени наличните количества стоки, като са приложени и кантарни бележки за извършените измервания.

По делото е изслушана и приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, съгласно която са определени общите количества на доставените акцизни стоки. При изчисляване на констатираните липси и нормативно определените фири

съобразно Наредба № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири, брака и липсите на стоково-материалните ценности при съхраняването и транспортирането им, вещото лице е установило, че констатираните липси за всяка една от стоките е в рамките на нормативно установената фира и фактически не се дължи начисления акциз.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите изложени в решението на решаващия орган и в оспорения РА, че след като за процесния период не е извършвана инвентаризация, не следва да се начисляват фири, а такива са допустими само за периода след извършената инвентаризация.

Изрично вещото лице е посочило, че е установило общия размер на доставените стоки, за което има безспорни документи по делото и на базата на това количество е установено в процентно съотношение, нормативно установените фири. Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице, като обективно и съобразно останалия събран по делото доказателствен материал, като освен това същото не е оспорено от страните. В същото време, Наредба № 13а-10403 не предписва признаването на фирите да става по години, а същите се признават в процентно съотношение от доставената стока при констатиране на липси.

Изрично в чл. 2, б. „в“ от Наредбата се сочи, че същата урежда прилагането на нормите за естествените фири при следните фази на движение и обращение на стоково-материалните ценности - съхраняване в складове на едро, складове на интендантства, лечебни заведения, интернати и други ведомства - от момента на приемането в склада до момента на изнасянето от него на стоково-материалните ценности при продажбата или разпределянето им.

В тази връзка е неоснователно позоваването от страна на решаващия орган на нормата на чл. 3, ал. 1 от Наредбата, съгласно която нормите, установени в приложените към настоящата наредба таблици, са пределни (максимални) и се отнасят за стандартни стоки. Те се прилагат при отчитане на стоково-материалните ценности, при инвентаризация, при ревизии от държавните контролни органи и в други случаи за установяване на фактическата им наличност и се оформяват с актове по установения ред.

Действително, съгласно чл. 22, ал. 1 от Закона за счетоводството, инвентаризация на активите и пасивите се извършва през всеки отчетен период с цел достоверното им представяне в годишния финансов отчет, като на основание § 1, т. 2 от ДР на ЗСч, отчетен период е календарната година.

Видно от текста на чл. 3, ал. 1 от Наредбата, в него са изброени начините на отчитане на фирите при материалните ценности и инвентаризацията е само един от тях, като другия начин е ревизия (каквото е настоящия случай) и в други неизчерпателно изброени случаи.

В същото време, в съответствие чл. 4 от Наредбата са установени липси, поради което правилно са начислени фирите, а освен това не са налице изключенията по чл. 7 от същата наредба, тъй като при извършената инвентаризация от страна на дружеството е извършено претегляне на стоката (видно от кантарните бележки), а стоките са престоявали в склада.

Признаването на фирите е нормативно установено и при наличието на липси, същите следва да се признаят, независимо от факта дали е извършвана или не инвентаризация за всеки един отчетен период.

Доколкото, констатираните липси са в рамките на нормативно установените

фири, на основание чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗАДС, не се дължи акциз.

Предвид изложеното, настоящият състав на Административен съд София-град приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице противоречие с материалноправни разпоредби-отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноси, каквото искане е направено своевременно, като същите са в размер на 50 лв. – държавна такса, 350 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение и 400 лв. депозит за съдебно-счетоводна експертиза.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], Ревизионен акт № 1/37/1 от 08. 021. 2013 г., издаден от началник отдел „Последващ контрол” на Митница С., потвърден с Решение № 162 / 12. 04. 2013 г. на директора на Агенция „Митници”.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” – С., [улица], да заплати на [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноси в размер на 800 (осемстотин) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: